

градъ представени на сцената, но присъствуваха на действителната победа или падане, на тържеството или на ужасната смъртъ на сичките влезли въ арена.

Двамата Галли гладиаторы занимаваха вече двата жгъла на арена и по мановението на Панса преусияха и двамата изведнажъ и насочиха кръглите си щитове единъ срещу другото като поклащаха съ другата си ръка десетъ си по тѣхъ коня. Но Вервикъ взе коня щомъ приближи противника на три раскрача отскочи печално на страна и Вервикъ нападнѣ на Евгений който бърже се носеше отъ коня си. Но Евгений като противупостави бърже и искусство щита си пріе на него удара, който инакъ би му докаралъ смъртъ.

— Превъсходенъ ударъ, Евгений, извика Преторътъ, като да раздразни съ туй въсторга на народа.

— Искусно опитвае ты направи, добрий Вервике! извика Клодій, който чрезъ туй искаше да насърчи единоборца, за когото бѣ направилъ състезаніе.

И присмѣхатъ, съ които са посрѣщалихъ виковетъ на Клодій, и особенно похвалитъ, които са отдадохъ на Евгений, синахъ по сичката ограда на цирка.

Между туй и на двамата гладиаторы лицата бѣха покриты съ паличицигъ на шлемоветъ имъ, както бѣше по послѣ обичай у рыцаритъ въ срѣднитъ вѣкове, но и главата бѣше главната цѣлъ на ударитъ. Евгений като обърна и той съ равню искусство коня си замахна съ коніето си да удари противника си по главата, а Вервикъ издигна щита си за да са запази, но остроото око на Евгений не изгуби тѣзи критическа минута; той печално свини коніето си и го заби въ гърдите на противника си и Вервикъ полетя паднѣ долу.

— Да живѣе Евгений! да живѣе Евгений викаше народътъ.

— А пакъ азъ изгубихъ десетъ сестреции промърмора играчътъ.

— Нави са! извика Панса съ сѣднический тонъ.

А народътъ, като въ началото още на безцеловѣчното наслаждение на зрѣлището и за туй още не ожесточенъ, поиска милостъ за навития. Но едва присталихъ слугитъ на цирка и разумѣха че съжельието бѣ вече късно. Коніето бѣ вече провизало сърцето на Галла, очитъ му вече бѣха угаснали, и кръвта въ него са държи животътъ, напояваше пѣсѣка,

— О, колко скоро са свърши увеселението! извика челоуколю бевата довица; едва го видѣхми.

— Идвай право; и непростителенъ е навитийтъ гладиаторъ, отъ